

Nr B 14

Utlåtande i anledning av väckt motion om förbud mot roulettspel på restaurang.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr B 124, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Sveningsson* hemställt, »att riksdagen måtte besluta som sådan ändring i gällande lotteriförordning att roulettspel på restaurang förbjudes».

I motionen åberopas vad som anförts i den vid 1958 års A-riksdag väckta motionen I: 206, vilken icke blev slutligt behandlad av riksdagen före dess upplösning.

Beträffande de skäl motionären anför till stöd för sitt yrkande får utskottet hänvisa till motionen I: 206.

Över förevarande motion har i den ordning § 46 riksdagsordningen föreskriver yttrande inhämtats från kungl. kontrollstyrelsen, överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Malmöhus län, varjämte Sveriges hotell- och restaurangförbund på utskottets begäran inkommit med yttrande i ärendet. Vid länsstyrelsens yttrande har bilagts yttranden av poliskamrarna i Malmö och Hälsingborg, Södra Sveriges hotell- och restaurangförening samt intendenten för utskänkningsärenden i Malmöhus län. Dessutom har till utskottet inkommit en den 20 oktober 1958 dagtecknad skrift från AB Ekblom & Andersson, Borås.

Gällande bestämmelser m. m.

Enligt *Kungl. Maj:ts lotteriförordning den 19 maj 1939* anses såsom lotteri varje företag, däri efter lottning, gissning, vadhållning eller jämförlig av slumpen helt eller delvis beroende anordning kan av en eller flera deltagare erhållas vinst till högre värde än det, som erhålles av en var deltagare. Vidare skall enligt förordningen marknads- och tivolinöjen, såsom mekaniska spelapparater, ringkastningsanordningar och skjutbanor, vilka är förenade med vinstmöjligheter som nu sagts, betraktas såsom lotterier oavsett företagens beskaffenhet i övrigt. (1 § andra stycket.)

Lotteri om penningar och penningars värde får ej utan Kungl. Maj:ts tillstånd för allmänheten anordnas i andra fall eller i annan ordning än som stadgas i förordningen (1 § första stycket).

För anordnande av de enligt lotteriförordningen tillåtna lotterierna fordras — med undantag för de i tidningspressen sedvanliga mindre pristävlingarna (korsord o. d.) — antingen *förhandsanmälan* till polismyndigheten eller *tillstånd* av polismyndigheten eller länsstyrelsen (2 och 3 §§). Reglerna innebär i huvudsak att förhandsanmälan räcker för lotterier av mera oskyldig natur. I detta sammanhang må beröras endast den ena av de två typer av lotteri, som får anordnas efter förhandsanmälan, nämligen det som avhandlas i 2 § i förordningen. Förutsättning för anordnande av lotteri enligt detta stadgande är *att* lotteriet anordnas i samband med offentlig nöjeställning eller tillställning till förmån för välgörande, kulturellt eller allmännyttigt ändamål, *att* lotteriet bedrivs allenast inom för tillställningen avsett område, *att* vinsterna uteslutande utgöres av varor eller av anvisningar, gällande såsom betalningsmedel allenast inom nämnda område, *att* värdet å högsta vinst icke överstiger 10 kronor eller, där vinsterna utgöres uteslutande av varor, 15 kronor, *att* vinstfördelning äger rum i omedelbar anslutning till deltagande i lotteriet *samt att*, om för deltagande i lotteriet fordras insats, denna icke överstiger 50 öre eller, där vinsterna utgöres uteslutande av varor, 1 krona.

1 § tredje stycket i lotteriförordningen innehåller en erinran om att i strafflagen stadgas förbud mot äventyrliga spel i vissa fall. Härmed åsyftas straffbudet i 11 kap. 12 § strafflagen, enligt vilket bl. a. den som för allmänheten anordnar äventyrligt spel om penningar eller penningvärde straffes med fängelse eller böter.

Begreppen spel och lotteri, det senare sådant det definierats i lotteriförordningen, synes delvis täcka varandra. Det har därför rätt tvekan, huruvida spel som anordnats i enlighet med bestämmelserna i förordningen vore att anse som äventyrligt och sålunda fölle under nyssnämnda straffbud. Emellertid torde genom hänvisningen till straffbudet rörande äventyrligt spel vara klart, att sådant spel icke faller under lotteriförordningen. Detta framgår av ett uttalande vid 1939 års riksdag av första lagutskottet, på vars förslag hänvisningen kom att inflyta i förordningen. Därvid anförde utskottet — efter att hava erinrat att den i 1 § lotteriförordningen angivna bestämningen av lotteribegreppet omfattade även spel i den bemärkelse, som angivits tidigare i utskottets utlåtande, såsom exempelvis roulett- eller tärningsspel — att i vissa fall bedrivande av äventyrligt spel om penningar och penningvärde skulle straffas enligt 18 kap. 14 § (numera 11 kap. 12 §) strafflagen samt att i klarhetens intresse syntes böra i författningen angivas att den enligt 2 § medgivna rätten att efter anmälan anordna lotteri ej medförde undantag därifrån. *Högsta domstolen* har också i överensstämmelse med nämnda uttalande i domar den 26 juli 1958 dömt personer, som efter anmälan enligt 2 § förordningen anordnat roulettspel, till ansvar för anordnande av äventyrligt spel.

Beträffande lotteri, som anordnas efter tillstånd eller förhandsanmälan, må meddelas erforderliga kontroll- och ordningsföreskrifter (4 §).

Möjligheter att ingripa mot roulettspel på restaurang finnes — utöver vad strafflagen och lotteriförordningen därutinnan erbjuder — i *rusdrycksförsäljningsförordningen*, *ölförsäljningsförordningen* och *förordningen om försäljning av alkoholfria drycker*.

Sålunda stadgas i 38 § *rusdrycksförsäljningsförordningen*, att länsstyrelsen vid meddelande av tillstånd till utskänkning äger — med vissa undantag som här saknar intresse — meddela föreskrifter rörande utskänkningen. Bland föreskrifter, som ansetts kunna meddelas med stöd av detta stadgande, må här nämnas förbud att inom utskänkningslokal eller i direkt förbindelse därmed stående utrymme uppställa s. k. spelautomat eller tillhandahålla annat spel, för vars begagnande avgift skall erläggas. Dessutom kan länsstyrelsen enligt 43 § *rusdrycksförsäljningsförordningen* meddela föreskrifter av ovannämnda slag, där utskänkningsrörelse icke uppfyller de särskilda krav som med hänsyn till nykterhet, ordning och trevnad bör uppställas på sådan rörelse. — Bestämmelser, liknande de nu nämnda i *rusdrycksförsäljningsförordningen*, finns i *ölförsäljningsförordningen* (34 och 49 §§) och *förordningen om försäljning av alkoholfria drycker* (8 §).

Enligt *allmänna ordningsstadgan* är anordnare av offentlig tillställning skyldig ställa sig till efterrättelse de föreskrifter med avseende å ordning och säkerhet som polismyndigheten meddelar (16 §).

Förekomsten av roulettspel på restaurang m. m.

Innan 1954 års *rusdrycksförsäljningsförordning* trädde i kraft den 1 oktober 1955, torde roulettspel icke ha förekommit på svenska restauranger, som hade rätt till utskänkning av rusdrycker. Detta sammanhänge med att dessförinnan vid överlåtelse av *rusdrycksutskänkningsrättigheter* till de lokala systembolagen gällde en av kontrollstyrelsen med stöd av 3 kap. 15 § i 1937 års *rusdrycksförsäljningsförordning* föreskriven bestämmelse av innehåll att i utskänkningslokal eller därmed i inre förbindelse stående lokal icke fick uppställas spelautomat eller tillhandahållas annat spel, för vars begagnande avgift skulle erläggas.

Genom 1954 års *rusdrycksförsäljningsförordning* inskränktes kontrollstyrelsens befogenhet att meddela föreskrifter rörande utskänkningen, och styrelsen har på grund därav funnit sig föranlåten slopa ovannämnda bestämmelse i vad avser överlåtelser av utskänkning fr. o. m. den 1 oktober 1955.

Under sommaren 1956 började roulettspel — efter anmälan enligt 2 § i *lotteriförordningen* — anordnas vid ett par större turisthotell. Frammot

årsskiftet 1956/57 fick detta en större omfattning, då ett ökat antal restauranger satte i gång med dylika roulettspel. Detta gällde inte bara utpräglade turisthotell utan också stadshotell och andra restauranger i städerna.

I samband härmed ifrågasattes från olika håll lagligheten och lämpligheten av roulettspel på restaurang. Flera intendenten för utskänkningsärenden förfrågade sig härom hos kontrollstyrelsen. Styrelsen upptog i anledning av de gjorda förfrågningarna ärendet till behandling. Härvid framkom inom styrelsen i första hand den uppfattningen att roulettspel vore hänförligt till äventyrligt spel och således förbjudet jämlikt 11 kap. 12 § strafflagen. Frågan hänsköts av styrelsen till riksåklagarämbetets prövning. Av en inom ämbetet utarbetad promemoria, dagtecknad den 27 mars 1957, framgick i huvudsak att ämbetet för sin del ansåg roulettspel, som anordnades med iakttagande av bestämmelserna i 2 § lotteriförordningen, icke vara hänförliga till äventyrliga spel och således tillåtna.

Emellertid kvarstod enligt kontrollstyrelsens uppfattning spörsmålet om roulettspelets lämplighet ur rusdryckslagstiftningens synpunkt. Styrelsen gjorde därför till ledning för intendenterna för utskänkningsärenden vissa uttalanden i ämnet. Detta skedde genom styrelsens meddelande nr 3/1957 till samtliga intendenten för utskänkningsärenden angående vissa roulettspel på rusdrycksrestaurang. Häri uttalades bl. a., att — även om erinringar må hända icke borde göras mot att på vissa större turistetablissemang roulettspel anordnas för gästernas rekreation och nöje — det knappast kunde vara ur nykterhets-, ordnings- och sociala synpunkter önskvärt eller lämpligt, att roulettspel i större omfattning anordnades på restauranger i samband med utskänkning av rusdrycker. Styrelsen erinrade vidare, att överståthållarämbetet i sin allmänna tillståndsresolution för innevarande utskänkningsperiod, avseende utskänkning av rusdrycker i Stockholms stad, meddelat enahanda föreskrift, som enligt vad ovan sagts tidigare fanns intagen i de av kontrollstyrelsen fastställda överlåtelsevillkoren — nämligen att inom utskänkningslokal eller i direkt förbindelse därmed stående utrymme icke må uppställas s. k. spelautomat eller tillhandahållas annat spel, för vars begagnande avgift skall erläggas.

Under hänvisning härtill framhöll kontrollstyrelsen angelägenheten av att intendenterna i första hand med vederbörande länsstyrelser upptog frågan om meddelande, jämlikt 38 § rusdrycksförsäljningsförordningen, i skäligen omfattning av föreskrift av liknande innebörd som enligt vad nyss sagts gäller för Stockholms stad.

De av kontrollstyrelsen förordade administrativa övervägandena ledde till att förbud mot roulettspel med stöd av rusdrycksförsäljningsförordningen meddelades — förutom i Stockholms stad — i Stockholms, Kalmar och Gävleborgs län. I Borås stad gäller lokalt sådant förbud.

Enligt en av kontrollstyrelsen gjord undersökning avseende veckan 9—15 februari 1958 förekom roulett på restaurang i följande utsträckning.

Län	Antal
Södermanlands	2
Östergötlands	5
Gotlands	1
Blekinge	1
Kristianstads	6
Malmöhus	18
Hallands	5
Göteborgs och Bohus	6
Älvsborgs	4
Värmlands	1
Örebro	1
Västmanlands	1
Kopparbergs	3
Västernorrlands	3
Jämtlands	3
Norrbottnens	2
	S:a 62

Flertalet restaurangrouletter är således koncentrerade till Skåne och Väst-kusten.

I 9 län förekom ej några restaurangrouletter. Dessa är — utom de fyra ovan nämnda med roulettförbud — Uppsala, Jönköpings, Kronobergs, Skaraborgs och Västerbottens län.

Utöver de ovan redovisade torde tillkomma en del rouletter på sommarrestauranger.

I Stockholms län har ett par restauranger inom större turistetablissemang sedermera erhållit »dispens» från inom länet eljest gällande förbud mot roulettspel på restaurang.

Såsom förut omtalats har *högsta domstolen* den 26 juli 1958 avgjort ett antal mål om ansvar för anordnande av äventyrligt spel. Det var härvid fråga om roulettspel på bl. a. restaurang, vilket anordnats efter anmälan enligt 2 § lotteriförordningen och beträffande vilket polismyndigheten icke funnit anledning till erinran. De roulettspel, på grund av vilka åtal väckts i målen, hade bedrivits på följande sätt.

För spelet, vari flera spelare samtidigt kunde delta, begagnades marker med ett värde av 50 öre. I samma spelomgång kunde insats ske på ett stort antal olika sätt, och varje deltagares rätt att göra insatser begränsades allenast av att han icke ägde på en och samma insatsmöjlighet satsa mer än en mark i samma spelomgång. Vinstbeloppets storlek var avhängig av hur insatsen gjordes och växlade från två till tjugu gånger insatsen. Spelare kunde emellertid genom att i samma spelomgång göra flera insatser på olika sätt men avseende en och samma utgång erhålla vinstbelopp, vilka sammanlagt avsevärt översteg tjugu gånger värdet av en insats.

Högsta domstolen fann att ovan beskrivna spel — trots begränsningarna i

fråga om storleken av insats och vinst — varit anordnat på ett sätt som kännetecknar roulettspel och därför att betrakta som äventyrligt spel, varför det icke omfattades av lotteriförordningen. På grund härav fälldes de som anordnat förevarande spel till ansvar för anordnande av äventyrligt spel.

Det må anmärkas, att högsta domstolen uttalat sig endast beträffande den typ av spel, som varit föremål för prövning i nämnda mål. Det finns därför anledning att framhålla, att det ingalunda är säkert att ett spel på roulettbord, där insatserna och vinstmöjligheterna är ytterligare begränsade, t. ex. så att endast en insats får ske per spelomgång, skulle av domstolen anses som roulettspel och därmed som äventyrligt spel. Tvärtom synes fog finnas för uppfattningen att så icke skulle bli fallet. Enligt vad som blivit för utskottet upplyst har också de, som anordnar roulettspel, efter högsta domstolens dom i allmänhet låtit spelet bedrivas under iakttagande av jämväl ovannämnda ytterligare begränsningar i fråga om insatser och vinstmöjligheter.

Interpellation vid 1957 års riksdag

I svar den 16 maj 1957 å en av herr Sveningsson i första kammaren väckt interpellation angående förhindrande av roulettspel på restauranger erinrade *chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lange*, bl. a. att myndigheterna torde ha vissa möjligheter att på restaurang förhindra även roulettspel av det begränsade slag som lotteriförordningen medger. Han hänvisade härvid i första hand till länsstyrelsernas befogenheter enligt rusdrycksförsäljningsförordningen ävensom ölförsäljningsförordningen och förordningen om försäljning av alkoholfria drycker. Vidare framhölls att polismyndigheterna med stöd av allmänna ordningsstadgan torde kunna förbjuda roulettspel. Statsrådet ansåg sig icke för det dåvarande böra föreslå särregler för lotteri på restaurang eller vidta någon annan åtgärd, som kunde ankomma på honom, i syfte att hindra roulettspel på restaurang.

Remissyttrandena

Samtliga remissinstanser utom *överståthållarämbetet* avstyrker motionen. *Ämbetet* förklarar sig anse det vara ur nykterhetspolitisk synpunkt angeläget, att spel med mekaniska spelapparater, för vars begagnande avgift skall erläggas, över huvud icke får förekomma inom restaurangföretag, där alkoholhaltiga drycker tillhandahålles. Emellertid anser ämbetet att en reglering härutinnan kan vinnas annorledes än genom ny lagstiftning.

Kontrollstyrelsen hänvisar till betydelsen av högsta domstolens förutnämnda domar — vilken styrelsen anser vara att spel vid roulettbord i fortsättningen endast kan vara tillåtet om varje spelare tillåtes göra endast en insats per spelomgång — samt fortsätter:

Därest i fortsättningen eventuella »roulettspel» på restaurangerna kommer att bedrivas endast på det förenklade sätt som torde vara tillåtet enligt högsta domstolens dom — och man måste självfallet utgå från att polismyndigheterna övervakar att så blir fallet — torde nu förevarande spörsmål väsentligen förlora i betydelse. Man har anledning anta att ett sådant spel, där man inte får göra de för roulettspellet karakteristiska kombinerade insatserna, mister större delen av sin lockelse på publiken. Att använda roulettbordet för ett sådant spel, som ju icke kan betecknas som roulettspel i egentlig mening, torde i längden knappast bli ekonomiskt lönande för flertalet berörda restauranger. Spelets omfattning och antalet använda rouletter lär därför komma att minska. I den mån nu avsett spel alltså kommer att bedrivas på restaurangerna finnes vid eventuellt uppkommande olägenheter möjligheter att inskrida med administrativa åtgärder enligt rusdrycks- eller ordningslagstiftningen.

Med hänsyn till nu angivna förhållanden finner kontrollstyrelsen för sin del det icke erforderligt att, såsom i motionen föreslagits, någon ändring vidtages i lotteriförordningen.

Liknande synpunkter anföres av *poliskammaren i Malmö, intendenten för utskänkningsärenden i Malmöhus län* och *Sveriges hotell- och restaurangförbund*.

Länsstyrelsen i Malmöhus län framhåller att en väsentlig del av motionärens syfte torde ha nåtts genom förenämnda domar samt förklarar sig icke kunna tillstyrka motionen, därest med motionen skulle ha avsetts att genom en ändring av lotteriförordningen få till stånd ett förbud även mot den starkt begränsade form av roulettspel på restaurang, som numera torde vara den enda tillåtna.

Länsstyrelsen förklarar vidare, att den icke funnit anledning att för egen del begagna sig av de möjligheter att förbjuda eller inskränka roulettspel på restaurang, som gällande författningar erbjuder. I samband härmed kommer länsstyrelsen in på frågan om skälen för att tillåta roulettspel på restaurang och anför därvid:

Länsstyrelsen har beaktat, att det i samband med rusdryckslagstiftningsreformens genomförande uttalades, att restauratörerna borde erhålla förbättrade resurser att tillskapa den större trevnad på restaurangerna, som framstår som önskvärd bland annat med hänsyn till restaurangnäringens ansträngda läge. Att en ej obetydlig del av restaurangbesökarna finner trevnad i roulettspellet torde vara obestridligt.

Då några direkt påvisbara olägenheter av roulettspellet, sådant det bedrivits på ett antal restauranger här i länet, ej kommit till länsstyrelsens kännedom, har länsstyrelsen med beaktande av länets och dess större städers närhet till Danmark och kontinenten, där roulettspellet på flera håll sedan lång tid drives i större omfattning och under friare former än i Sverige, ej velat genom förbud mot sådant spel vålla irritation och missnöje hos den ej fåtaliga del av länsbefolkningen, som besöker främst Danmark, eller för utländska turisternas vidkommande.

Kontrollstyrelsen erinrar beträffande nämnda fråga om sitt ovan omnämda meddelande nr 3/1957, där styrelsen uttalade bl. a. att — även om

erinringar måhända icke borde göras mot att på vissa större turistetablissemang roulettspel anordnas för gästernas rekreation och nöje — det knappast kunde vara ur nykterhets-, ordnings- och sociala synpunkter önskvärt eller lämpligt, att roulettspel i större omfattning anordnas på restauranger i samband med utskänkning av rusdrycker.

Intendenten för utskänkingsärenden i Malmöhus län tar upp frågan, huruvida roulettspel kan utgöra en fara för nykterhetstillståndet på restaurangerna, och anför därvid:

Förslaget torde bottna i den uppfattningen, att förekomsten av roulettspel på en restaurang med spritdrycksutskänkning (och måhända även med endast vin- och starkölsutskänkning) utgör en fara för nykterhetstillståndet å restaurangen. Även om man inte helt kan bortse från, att en sådan fara kan vara för handen, har erfarenheterna från de rusdrycksrestauranger inom Malmöhus län, vilka bedrivit roulettspel, hittills icke, såvitt jag kunnat iakttaga eller såvitt i övrigt kommit till min kännedom, medfört några skadeverkningar eller olägenheter vare sig ur nykterhets- eller ordningssynpunkt; icke ens under den tid, då roulettspelet bedrevs på sätt som enligt den ovan nämnda domen numera får betraktas såsom äventyrligt spel. Det kan tvärt om — och enligt min mening icke utan visst fog — göras gällande, att förekomsten av sådant spel på en rusdrycksrestaurang i allmänhet snarare bidrager till minskning än ökning av gästernas alkoholförtäring. Spel på roulett-bord utgör, då det utövas med den begränsning som lotteriförordningen föreskriver och under det ansvar som enligt gällande rusdryckslagstiftning åligger restauratören, enligt min mening en tämligen oskyldig förströelse, som i sin mån bidrager till den trevnad, som en restaurang bör erbjuda sina gäster och som i förarbetena till gällande rusdrycksförsäljningsförordning särskilt framhålles såsom önskvärd.

Poliskammaren i Hälsingborg åberopar såsom sitt yttrande ett av föreståndaren för trafik- och centralavdelningen vid polisen därstädes den 20 augusti 1958 avgivet yttrande, där det bl. a. framhålles, att det roulettspel, som bedrivits i Hälsingborg på sex restauranger, icke synes på något sätt ha främjat alkoholmissbruk eller oordningar av något slag utan snarare medverkat till en viss återhållsamhet i fråga om alkoholkonsumtion.

Sveriges hotell- och restaurangförbund samt *Södra Sveriges hotell- och restaurangförening* anser det finnas anledning att medge större frihet i fråga om anordnande av roulettspel på restaurang än vad högsta domstolens förutnämnda domar innebär. Förbundet anför härutinnan:

Vi anse nämligen att förbud av här ifrågavarande slag icke böra meddelas, om det icke visat sig, att ett verkligt behov därav föreligger. Med hänsyn till de kontrollmöjligheter som myndigheterna enligt ovan disponera föreligger icke något sådant behov. Vi ha under någon tid haft tillfälle att inhämta erfarenheter av roulettspelet på svenska restauranger och vi ha för vår del icke ur vare sig nykterhetsvårdande eller sociala synpunkter kunnat finna några olägenheter, som skulle göra ett förbud befogat. Våra medlemmar ha också på ett flertal orter tagit upp denna fråga med företrädare för myndigheter och vi ha icke kännedom om något enda fall, där myndigheterna hävdade, att roulettspelet skulle vara förenat med några vådor för restaurang-

gästerna eller allmänheten. Vi ha erhållit uttalanden från polismyndigheter, som framhållit att spelet icke på något sätt medfört alkoholmissbruk eller oordning av något slag, snarare anses det ha medverkat till viss återhållsamhet då det gäller alkoholkonsumtionen. Vi ha icke heller kännedom om att någon av de nykterhetsvårdande myndigheterna ansett ett ingripande ur dess speciella synpunkter påkallat. Icke heller i motionstexten har antytts, att något konkret exempel på motsatsen skulle kunna uppvisas. Motionärens uttalande om att vad som förbjudes i ett län icke bör få förekomma i en annan del av landet synes oss med större fog kunna vändas i ett motsatt påstående, att vad som i större delen av Sverige — för att icke tala om övriga delar av Europa — anses fullt acceptabelt och utan vådor icke rimligen bör utan särskilda skäl få förbjudas på en eller flera orter.

Södra Sveriges hotell- och restaurangförening framhåller vidare, att roulettspelen ur ekonomisk synpunkt varit av ganska stor betydelse för restaurangnäringen. Efter den 1 oktober 1955 har enligt föreningen restauratorerna på många håll haft synnerligen svårt att driva sin rörelse med rimligt utbyte. Det har därför, säger föreningen, varit av största betydelse att man kunnat tillvarata de möjligheter att roa allmänheten på restaurangerna, som lagstiftningen medgivit.

Utskottet

Roulettspel på restaurang började förekomma i vårt land efter den nya rusdryckslagstiftningens ikraftträdande den 1 oktober 1955. Spelet anordnades efter anmälan enligt 2 § lotteriförordningen, vilket innebar att för spelet gällde de begränsningar i fråga om bl. a. storleken av insatser och vinster nämnda författningsrum föreskriver. Sålunda tilläts envar spelare att för varje spelomgång göra högst en insats om 50 öres värde å varje insatsmöjlighet. Vidare var högsta vinst för varje insats begränsad till en penninganvisning å 10 kronor. Emellertid erbjöd spelet i denna form möjlighet att per spelomgång erhålla större total vinst än 10 kronors värde, därest spelaren gjorde de för roulettspel karakteristiska kombinerade insatserna, d. v. s. satsade på flera olika insatsmöjligheter, vilka alla täckte en och samma utgång.

Högsta domstolen har i nyligen avkunnade domar förklarat ovan beskrivna roulettspel utgöra äventyrligt spel samt dömt personer, som anordnat sådant spel, till straff jämlikt 11 kap. 12 § strafflagen för anordnande av äventyrligt spel.

En följd av ovannämnda domar är att det numera får anses klarlagt, att roulettspel i ovan beskrivna form ej lagligen kan äga rum. Såvitt framkommit i ärendet, förekommer icke heller nämnda form av roulettspel längre på svenska restauranger. I stället lär — i de fall där roulettanordningarna fortfarande användes för spel — detta bedrivas så, att de för roulettspelen karakteristiska kombinerade insatserna icke får förekomma. Sålunda till-

2 — *Bihang till riksdagens protokoll 1958. 9 saml. 2 avd. Nr B 14*

låtes i allmänhet — enligt vad utskottet inhämtat — vid nämnda spel endast en insats per spelomgång av varje spelare, därvid insatser och vinster är begränsade på sätt ovan angivits.

Genom högsta domstolens ovannämnda domar har fastslagits att äventyrliga former av roulettspel icke är tillåtna. Enligt utskottets uppfattning har därmed det huvudsakliga syftet med motionen blivit nått. Beträffande de mera begränsade former av roulettspel, som fortfarande kan anses tillåtna, finner utskottet, med hänsyn till den korta tid de hittills bedrivits, att tillräckligt underlag ännu saknas för ett övervägande av frågan, huruvida genom lagstiftning generellt förbud mot dessa former av spel på restaurang lämpligen bör införas. I sammanhanget må erinras att gällande författningar ger myndigheterna möjlighet att förbjuda att på restaurang tillhandahålles spel, för vars begagnande avgift skall erläggas, en möjlighet som överståthållarämbetet och en del länsstyrelser använt sig av.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion, I: B 124, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 november 1958

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Strand, Nils Elowsson, Axel E. Svensson, Sunne, fru Carlqvist, herrar Mannerskantz, Åkesson och Eric Carlsson;

från a n d r a kammaren: herr Jacobsson i Tobo, fröken Sandell*, herrar Johansson i Södertälje, Fredriksson, Gustavsson i Alvesta, Björkman, Svensson i Kungälv* och Königson*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Sunne*.
